

ENERGETISCHE NIVEAUS IN MENS EN KOSMOS

Er zijn twee schijnbaar strijdige beschouwingen ten aanzien van de mens. De een, die ook wij vaak aanhangen, stamt eigenlijk uit het vroege hindoe-geloof, en zegt: de ziel van de mens is God, de mens is daarom alles. De tweede is van een wat latere datum en heeft veel opgang gemaakt in bijv. Griekenland en via Griekenland ook in de magie, de alchemie en wat dies meer zeij, en deze stelt: de mens is een microkosmos.

In beide gevallen ga je uit van een analogie tussen de totaliteit en de mens. Wanneer wij proberen om dit te benaderen, dan moet ik vandaag allereerst uitgaan van het tweede standpunt: de mens is een microkosmos.

Wanneer wij kijken naar een sterrennevel dan ontdekken we daarin verschillende vormen van energie. We ontdekken verder dat deze vormen zich op verschillende wijzen manifesteren. Bijv. er is een zeer sterke uitwisseling van o.m. ionen, elektronen en nog wat andere kleine delen in het centrum van het Melkwegstelsel. Hier vinden we ook een groot aantal sterren die op z'n minst genomen witte reuzen zijn en we vinden daarbij vele sterren die zeer weinig fluctueren omdat ze zich voortdurend voeden met de straling die ze ontvangen. Deze sterren op hun beurt sturen straling uit, maar dat is niet zo gek veel. Ze geven daarnaast enorme zwaartekrachtwerkingen af en zijn daardoor weer mede bepalend voor de loop van de sterren die rond dit centrum hun banen zoeken. Je zou kunnen zeggen: de kern is dus energie die het geheel van alle mogelijkheden en beweging in het stoffelijk heelal bepaalt.

De mens heeft in zichzelf een krachtbron. Deze krachtbron is normalerwijze door de mens niet of bijna niet aan te boren, dat geef ik graag toe, maar zij omvat een energie, die alle levensprocessen van de mens en zelfs een deel van zijn werking op de omgeving mede kan bepalen: ik kom daar later op terug. Kijken we naar de sterren die er omheen zijn, dan zien we dat tijdseffecten vooral optreden in een brede cirkel rond deze kern van reuzensterren. De afstand tussen de reuzensterren is betrekkelijk gering maar hier is de afstand wat groter en hier komt ook - voor het eerst zou je haast zeggen - de vorming van planeten tot aanzijn, terwijl er ook nog wat zwerfsterren zijn.

Tijd is een effect dat veroorzaakt wordt door versnelling in ruimte - of beter gezegd - snelheid in ruimte, gemeten aan de hand van de eigen zwaartekracht, of te wel de intensiteit van het eigen rotatieveld. We hebben ook in de mens een dergelijke vorm van energie. Wanneer u zich bijzonder sterk instelt op het een of ander, fantasie noem je dat dan, dan blijkt dat hierdoor je relatie met de omgeving gewijzigd wordt, maar ook dat door die vorm van concentratie, bewust of onbewust, verschijnselen als tijdsverloop voor jou kunnen veranderen. Dan wil ik verder helemaal niet gemeen worden, maar als u op kantoor hebt gezeten met het idee ik moet vanavond uit en de klok tikt langzaam naar vijf uur toe, dan doet hij over vijf minuten veel langer dan anders over een half uur. En aan de andere kant: wanneer je met een paar mensen heel gezellig samen bent, vergeet je de tijd, zeggen de mensen. Dan realiseer je je niet dat de tijd verloopt. Voor jou is er eigenlijk heel weinig gebeurd en gelijktijdig heeft het toch uren geduurd.

Wanneer je dat effect dus even vertaalt, dan kun je zeggen: wij kunnen via deze tweede energievorm, onze eigen relatie met de tijd verder bepalen, of verzwakken, versterken, versnellen. Dit is een van de effecten die mede betrekking kan hebben op bijv. helderziendheid in ruimte en tijd. Gaan we verder in het Melkwegstelsel kijken dan ontdekken we dat er vertakkingen ontstaan. Er is geen sprake meer van een praktisch cirkelvormige werveling, er zijn uitlopers. Maar waar die uitlopers ontstaan nu, ontdekken we vreemde storingen in het magnetisch veld. Er komen daar in de buurt meer dan normaal magnetische stormen voor, die dus niet - zoals men wel eens aanneemt - alleen door zonnen veroorzaakt worden.

We zien daarnaast ook weer bepaalde anomalieën van tijd en we zien bepaalde stralingsstormen. Het betekent dat hier enorme energieën onder bepaalde omstandigheden aanwezig zijn. Zou een bepaald lichaam, een hemellichaam, of wat mij betreft een ruimtevaartuig deze streek op dat ogenblik passeren, dan zou het zeer sterk de effecten

daarvan ervaren. Zou je tot een verplaatsing komen van één ster of één planeetje of maantje of wat dan ook, en je zoudt dat ineens daar buiten brengen, dan ontstaat er een enorme inwerking waardoor de geaardheid verandert, het planeetje zelfs een soort ster kan worden of in andere gevallen een zeer snelle pulsatie doormaakt en terugvalt en dan, heel klein natuurlijk, een zwart gat wordt. En als het een heel klein maantje is dan kun je meer van een zwarte porie spreken.

Wanneer wij in onszelf kijken dan blijkt dat we ook zoiets hebben. We hebben in onszelf n.l. bepaalde gebieden, door het onderbewustzijn bepaald, waarin we normalerwijze eigenlijk niet bezig zijn. Maar wanneer op een gegeven ogenblik door omstandigheden, door associaties of anderszins, iets van onze aandacht in dat bereik terecht komt, dan blijkt dat ook hier bepaalde storm- en stralingseffecten aanwezig zijn. We veranderen totaal onze reactie. In het lichaam wordt o.m. de samenhang van de interne secreties gewijzigd, de bloedsomloop verandert iets, de bloeddruk varieert heel sterk. En dan zeggen we: ja, we zijn bijna in shock. Maar die shock is niets anders dan het ondergaan van een te groot aantal invloeden tegelijkertijd zonder het vermogen te hebben bewust daarop te reageren. We ondergaan dus.

Gaan we nog iets verder dan komen we terecht in de armen van een Melkwegstelsel en in die armen zien we dus dat de banen nooit meer rond zijn. Bijna rond zijn ze bijv. in de kern van het Melkwegstelsel zover daar een beweging is: die is meestal tamelijk traag. Hier is sprake van een snelle beweging, maar de baan is praktisch altijd parabolisch. D.w.z. het is een gebogen kromme. Het is geen rechte lijn, die alleen maar meetbaar is met de totale rotatie. Daardoor snijd je een groot aantal krachtlijnen, want een melkwegstelsel heeft ook zijn eigen magnetisch veld, zeg maar. Het heeft zijn eigen stralingsvelden. Doordat de baan nu afbuigt van de norm zul je meer dan normaal al deze krachten doorkruisen. Het resultaat is werkelijk bijna onrustbarend, om niet te zeggen: ontstellend.

Want wat blijkt: er zijn materiewolken die een grotere of een tragere oploop hebben of baan hebben, dan bijv. de zon met haar planeten. Op het ogenblik dat ze zich daardoor beweegt, ontstaat er een grotere zonneactiviteit, maar er ontstaan gelijktijdig veranderingen in de baan, en eventueel afstand van planeten, en de straling is zo intens dat hierdoor allerhande chemische bijwerkingen ontstaan. Het is opvallend dat wij het merendeel van de beschavingen in de kosmos aantreffen, juist in die uitlopers van het melkwegstelsel, terwijl in het centrale gedeelte veel minder daar ontstane beschavingen voorkomen. Uitzaaibeschavingen komen er wel voor, vooral aan de buitenste rand.

Wat betekent dat weer? Er is een situatie waarbij we zeer sterk reageren op al datgene wat om ons heen is. Ook de mens doet dit. Een mens kan ergens binnen komen en zeggen: ik ervaar een sfeer. Je komt de kerk binnen en bijna vanzelf word je rustig, het is hier zo vredig. Hoe kom je daarbij? De kerk heeft een eigen uitstraling - een gedachte-uitstraling van anderen - maar ze kaatst naar je terug. Op het ogenblik dat je je door dat veld beweegt, verandert je eigen situatie. Maar nu iets wonderlijks: als je in een dergelijke kerk binnenkomt, dan mag je voor de rest normaal atheïst zijn, dan voel je je dicht bij "God". Op het ogenblik dat je je dan concentreert op die God, wordt het een beleefbare werkelijkheid, het is een soort trip. Dit zijn enkele van de energetische niveaus die we aantreffen in de kosmos als geheel. Daarnaast kunnen we natuurlijk nog even gaan kijken: hoe zit het in het zonnestelsel?

De zon heeft een zeer sterke invloed op alle leven. Wanneer u aan horoscopie doet: de plaats van de zon in de horoscoop kan bepalend zijn voor een groot aantal, vooral van de stoffelijke kwaliteiten, minder voor de mogelijkheden, maar vooral voor de kwaliteiten.

Gaan we kijken naar de verschillende planeten, dan blijkt dat hij bij 9 van de 10 mensen zeker, gelieerd kunnen worden met bepaalde lichaamsfuncties. Dus: bijv. u hebt een slechte mars, dat zult u dan voelen in uw armen en benen. U hebt een slechte Mercurius, let op, want u bent nogal eens zwartgallig. Dat zijn simpele dingen en ik vereenvoudig het ongetwijfeld veel te veel op het ogenblik, zeker vanuit het standpunt van de horoscopie, maar wat overblijft is dit: er is een analogie te maken tussen het zonnestelsel en de daarin heersende verhoudingen, en de verhoudingen die in het lichaam bestaan.

Vraag: waarom zouden we aannemen dat dit alleen op het lichaam betrekking heeft? We weten n.l. dat wat in het lichaam gebeurt, invloed heeft op het ervaren, op het gevoel. En wanneer we nog een stapje verder gaan, dan zeggen we: ja, eigenlijk wordt ons denken voor een deel door ons lichaam bepaald. En zegt u nou niet dat het niet waar is: als u kiespijn heeft,

dan dént u kiespijn, en niet wat anders. Dan zou dit betekenen dat onze voorstellingswereld bepaald kan worden door lichamelijke situaties, die mede voortvloeien uit de analogie die bestaat tussen ons en het planetenstelsel.

Dat brengt me dan tot een eerste punt dat ik belangrijk vind. Wanneer we kijken naar de doorsnee-mens, dan heeft hij een enorme afscherming. Afscherming tegen delen van de werkelijkheid (hij ziet en hoort ze niet). Afscherming tegen delen van zijn persoonlijke werkelijkheid (bepaalde delen van zichzelf kan of wil hij niet beseffen). Hij heeft een afscherming tegen zijn eigen geestelijke krachten (hij merkt ze misschien wel, maar hij zegt: dat is niet logisch, dus wil ik er niets mee te maken hebben).

Die afscherming is aan de ene kant nodig. Kijk, als u midden in een stralingsstorm terecht zoudt komen (ja, u gaat voorlopig de ruimte niet in, niet waar. Het enige wat ze op aarde goed doen, is zwammen in de ruimte maar voor de rest is het nog niet veel), dus: Stel, dat u met een ruimtevaartuig in een stralingsstorm terecht komt. Wat hebt u dan nodig? Een enorme afscherming. Waarom? Niet omdat die straling volledig vijandig is aan uw wezen, maar omdat u in zo'n grote hoeveelheid die straling niet kunt verwerken. Zoudt u het wel kunnen dan zou waarschijnlijk daardoor het geheel van uw wezen, inclusief het lichaam dus, veranderingen ondergaan die blijvend zijn. We hebben een afscherming dus wel nodig, maar aan de andere kant. De krachtbron die ín ons ligt, is de krachtbron die we in heel veel gevallen nodig hebben. Dan moeten we dus in staat zijn om op een gegeven ogenblik al deze afschermingen tegen de andere energieniveaus ongedaan te maken. Hoe je dat kunt doen? Ja, daar zijn methoden van yoga, bijv.. Er zijn bepaalde methoden van meditatie. Er zijn mystieke rituelen, die daar bij kunnen helpen. Altijd weer: de mens moet losgemaakt worden van zichzelf, van het beeld dat hijzelf is. Op het ogenblik dat hij dit bereikt, zal hij als het ware beroerd worden door iets anders. En nu weet ik wel: de meeste mensen maken dat in hun leven wel eens een of twee keer mee, maar dan is het per ongeluk. Wanneer je eenmaal gemerkt hebt dat een bepaalde vorm van meditatie of lichaams oefening, bepaalde muziek of wat anders, u ontruikt aan uzelf en dat gevoel geeft van verbondenheid met iets onmetelijks, dan moet u proberen om dat regelmatig te doen. Want een groot gedeelte van onze reacties, ook van onze denkreacties, en indirect daardoor van onze geestelijke mogelijkheden is op aarde gebaseerd op gewoontepatronen. U weet dat misschien zelf: u hebt ooit leren schrijven, maar als u nu een A maakt, zegt u dan nog steeds tegen u zelf: "Streepje, haaltje, streepje, haaltje"? Dat doet u niet meer, want u wéét hoe het gaat, uw lichaam weet hoe het gaat. U denkt het woord en u vraagt zich niet eens weer af hoe de letters er uit moeten zien, die komen vanzelf.

Wanneer je regelmatig bezig bent om die innerlijke kracht in jezelf te manifesteren, om daarmee verbonden te worden dan zul je ontdekken, dat als je die sleutel eenmaal kent, het heel eenvoudig is. Je denkt aan de sleutel en de grenzen vallen weg, de ik-voorstelling wordt als het ware tot iets onbelangrijks, de kracht wordt ervaren, de behoefte van de vage ik-voorstelling bepaald de vorm waarin de kracht zich manifesteert en: alles is in orde.

Het is bekend van een mysticus die dit regelmatig bereikt had, - overigens iemand die ook in de wetenschap en verder in de mystiek en de filosofie nogal bekend is geworden, een Europeaan - die werd op een gegeven ogenblik opgezocht door een soldaat (eerste wereldoorlog). Deze was volledig uitgeput en kwam daar dan aan. Die man keek hem eens aan en zei: Ach, ik zal kijken wat ik kan doen. Hij maakte geen gebaar, hij verstilde totaal en die soldaat voelde zich opgeladen met een enorme energie. Toen deed de gastgever zijn ogen weer open en was kennelijk zeer vermoeid. Op dat ogenblik werd er weer geklopt, weer visite. De man, uitgeput en wel, begroette zijn nieuwe gast en zette ze neer, ging naar de slaapkamer. Anderhalve minuut later kwam-ie binnen: stralend van vitaliteit. Die man had geleerd hoe je het kunt doen.

Ik geef dit voorbeeld alleen maar om duidelijk te maken dat ook in deze moderne tijd er heus mensen zijn die op deze manier geleerd hebben met die energie-bereiken te werken. Maar ik waarschuw u wel: als je de kracht van de zon gebruikt, betekent dat nog niet dat je in de zon kunt kijken zonder blind te worden. Op dezelfde manier kun je dergelijke energieën in jezelf wel gebruiken, maar je moet niet proberen de kern daarvan te beleven. Ze zou het je onmogelijk maken om nog verder te functioneren. En nu we toch bezig zijn: er zijn zoveel van die gekke dingen. Neem nu bijv. de kleinste deeltjes. Laten we aannemen dat een atoom, een klein deeltje is, het is in ieder geval het kleinste gedeelte van een in eigenschappen kenbare

vorm van materie. Er zijn mensen die kennelijk met atomen en moleculen kunnen goochelen. Er zijn echte goudmakers geweest. Echte alchemisten. En iedereen heeft geprobeerd hun recepten te volgen, maar het ging niet. Waarom? Omdat ze niet begrepen dat de kracht die gebruikt werd, geen stoffelijke kracht was. Want rond ons is een kosmos die ook weer bestaat uit, zeg maar, kleine zonnestelsels. En ook deze hebben hun eigen werking, hun eigen krachten, hun eigen machten. Ook zij hebben hun onderlinge stralingsuitwisseling en wat dies meer zij. Ook daar komen bepaalde magnetische stormen, zeg maar, voor. Ook daar zijn allerhande plotselinge kleine explosies. We spreken dan van kristallisatie-effecten, van het ontstaan van haarscheuren en dat soort dingen. Maar het is doodgewoon een spanning die op een bepaalde manier tot ontlading komt en daarbij de normale samenhang in een atoom, of tussen verschillende atomen, ontbindt.

Wanneer wij nu ons realiseren dat we als mens uit materie zijn opgebouwd, dan moeten we ons ook realiseren dat de kracht die in ons woont, in staat is daarin grote veranderingen tot stand te brengen. En misschien kunnen we dan gelijktijdig ook gaan begrijpen hoe het komt dat we de tijd stil kunnen zetten voor onszelf. Wanneer we diep in onszelf schouwen en we weten waar we naar willen kijken, dát is erg belangrijk, dan kunnen de scènes die voor anderen allang voorbij zijn, voor onszelf laten herleven. We kunnen scènes zien die voor anderen nog geen werkelijkheid zijn geworden: en voor een zeer groot gedeelte zal het juist zijn. Ik zeg: voor zeer groot gedeelte, omdat wij altijd uitgaan van hetgeen wijzelve zijn en onze eigen relatie met de totale kracht. Dat houdt in dat we bepaalde afwijkingen die in anderen bestaan niet volledig kunnen begrijpen of volgen. U ziet: helderziendheid in ruimte en tijd is eigenlijk een normaal effect, dat voortvloeit uit een bewust of onbewust gebruiken van de zogenaamde tweede energiesfeer, of het tweede energieniveau, dat in de kosmos en de mens gelijkelijk bestaat.

Proberen we dan nog een keer te kijken naar iets anders. Er is n.l. ook nog een leegte. Men zegt altijd: ja, er is een lege ruimte. In die ruimte zijn de sterrenniveaus, maar daartussen is niets. Maar, is niets nou of is het werkelijk niets? Wanneer we gaan kijken dan blijkt dat, zij het op een andere manier dan daar waar materie is, een soort stabiel krachtveld aanwezig is. Als je de geaardheid daarvan zou willen omschrijven dan zou je moeten zeggen, het is eigenlijk tempore gravitaal. Het is dus een combinatie van tijd en zwaartekracht, maar op een zo minieme basis dat het praktisch niet constateerbaar is. Het blijkt dat deze kracht waarin alles zich beweegt, voor een deel wordt opgesoupeerd door de materie, maar gelijktijdig door de materie voor een deel wordt aangevuld. Wanneer wij het hebben over onze ziel en over onze geest, het mentale eventjes dus niet als geest beschouwd, dan zitten we ook met een niets. Tussen ons en die andere werelden, waarvan we dan toch wel eens een keer dromen, is ergens een ruimte, er is niets. Ja, maar er is wel iets. Er is iets wat diezelfde inhoud bezit. Het is ook voor ons in zekere zin tempore gravitaal, omdat het n.l. al onze tijdsbelevingen omvat, en gelijktijdig daarin de zwaartepunten van die tijdsbelevingen mede bepaalt. D.w.z.: afleesbaarheid van deze schijnbaar ledige ruimte wordt groter naarmate de zwaarte, de betekenis zou je kunnen zeggen, van de tijdsgebeurtenissen die niet meer bestaan, voor het ik groter is geweest. Er is altijd een relatie tussen de ledige ruimte en de gevormde of materie-ruimte.

In onze geest is 't precies hetzelfde. Tussen ons werkelijk ik en het stoffelijk ik, en het opgebouwde ik-bewustzijn, bestaat een soort leegte. Het werkelijk ik houdt zich heus niet zo erg bezig met wat ben ik in alle incarnaties geweest, en zo. Maar in de ruimte die tussen beiden bestaat, wordt dit als het ware opgeslagen. Nu weten we dat wanneer een satelliet, of een ruimteschip misschien, in die lege ruimte zou komen, dat de condities daar sterk veranderen. Het gaat zover dat zelfs normale omgevingswaarneming niet meer mogelijk is, en dat je dus moet werken met analogieën, die bovendien nog steeds variëren, om te weten waar bijv. je stoel is en waar de knop waarop je drukken moet. Tussen twee haakjes: het is geen sprookje, er zijn n.l. ruimtevaarders die deze poging hebben gewaagd.

Bij u is het zo dat wanneer u, op welke wijze ook, met een deel van uw bewustzijn terechtkomt in die schijnbare leegte, alles wat in u is verandert voor uw waarneming. Het kan alleen veranderen aan de hand van hetgeen u bent, of te wel uw werkelijke inhoud - wat uw werkelijke beleving is - maar dingen die een groeiproces zijn geweest, worden nu fase na fase beleefbaar. We spreken dan over het beleven van reïncarnaties bijv., en dat soort dingen. U ziet: er zijn heel wat energetische niveaus in de kosmos, en wanneer we de mens daarmee vergelijken, vinden we een groot aantal analoge verschijnselen in de mens. Dat gaat zelfs tot

de enorme krachten die de kern van het Melkwegstelsel als het ware beheren, en regeren voor een deel, en de kracht die in onszelf leeft en die we over het algemeen beseffen.

Een groot gedeelte van de zogenaamde paranormale verschijnselen zijn direct of indirect uit de wisselwerking te omschrijven, te bepalen, en af te leiden. Dat brengt me tot een tweede punt dat ik dan weer belangrijk vind. U bent in een voortdurende wisselwerking niet alleen met uw bewust waargenomen omgeving, maar met het geheel van alle krachten waarbinnen u zich bevindt en beweegt. Ook wanneer u niet in staat bent die krachten vast te stellen, en daardoor te bepalen welke van die krachten u zult ondergaan. U herinnert zich waarschijnlijk dat we nogal eens spreken, - ja, het is dan een soort geestelijk weerbericht, geloof ik - over: binnenkort komt er een rood-invloed.

Tussen twee haakjes: u zit betrekkelijk gelukkig, want tegen de paasdagen zien we een geel-invloed en dat wil zeggen dat de meesten van u erg vitaal en levenslustig zullen zijn, maar let u wel op dat u niet te veel uitgeeft want gelijktijdig valt de beheersing voor vele mensen een deel weg. Goed, dat was terzijde. Wij geven dat dan in kleuren weer. In feite zeggen we: mensen, voor de meesten van u zal het milieu, zeg maar het schijnbare niets waarin u zich beweegt, op deze manier werkzaam zijn voor u. U doorkruist een bepaald gebied waarin deze invloeden werken. Omdat wij niet alleen maar gebonden zijn aan stoffelijke verschijnselen, verwerken we daarin ook nog geestelijke invloeden. Het is erg belangrijk dat u begrijpt dat de omgeving sterk mede bepalend is voor alles wat u bent en vooral uw reacties, maar dat u nooit een reactie kunt vertonen die niet op welke wijze dan ook tot uw wezen behoort. U kunt dus nooit reageren buiten datgene wat u bent, maar wel op grond van de inhoud, van alles wat u bent, inclusief alle voorgaande belevingen en ervaringen, ongeacht of deze bewust beleefd worden, in het onderbewustzijn schuil gaan of zelfs eigenlijk behoren tot het niemandsland tussen het feitelijke ik en het geprojecteerde ik op aarde. En nu ik dat gezegd heb, heb ik gezegd: er is ook geestelijk iets gaande. Nu spreken wij natuurlijk wel eens over "een geestelijke zon", maar dat is ook maar kolder, hè. Een geestelijke zon, dat is alleen maar een vergelijking. Maar er bestaan krachtbronnen van zuiver geestelijke aard, die op een of andere manier te maken hebben met onze eigen ontwikkeling. Ik wil niet zeggen dat we daar in de ziel aan gebonden zijn, maar in ons bewustzijn wel, omdat dat ook op bepaalde geestelijke krachten bij voorkeur reageert.

We spreken dan bijv. over de Heer der Stralen, we hebben dat vroeger al eens uitvoerig gedaan, en dan zeggen we: ja, de één behoort tot de rode straal, de ander tot de blauwe straal. En als je kijkt wat er op het ogenblik is: een hele hoop tot de laserstraal (ja, die bestaat overigens niet, behalve bij de mensen). We proberen dan te zeggen: je behoort tot een bepaalde invloed. Om het eenvoudig te maken personifiëren we die invloed. In feite is het een geestelijk complex, dat vergelijkbaar is misschien met de verschillende werkingen van de kern van het Melkwegstelsel, of in andere gevallen, wanneer het wat minder intens is, met de werkingen die in de kern van de aarde plaats vinden en die zich op bepaalde plaatsen voortdurend manifesteren, volgens regels die, menselijk gezien, aan de oppervlakte niet geheel te berekenen zijn, en dat betekent dat u ook nog hebt te maken met een géestelijk heelal. Maar dat geestelijke heelal kan alleen invloed uitoefenen op al datgene wat ermee verwant is. M.a.w.: op alle geestelijke factoren die binnen welk levend wezen of zelfs dode materie ook, zouden kunnen bestaan. Alle geestelijke vormen worden dáárdoor beïnvloed.

En dan is het eenvoudig om aan te nemen dat we dan ook een soort zonnestelsel hebben van die soort, maar dat is nou weer een keer niét waar. Wat betreft deze geestelijke invloeden zou je eerder kunnen spreken eigenlijk van een reeks golfverschijnselen, die in zichzelf een bepaalde karakteristiek bezitten maar die sprongen maken, dus die bepaalde delen als het ware steeds overslaan. Bij deze golfkarakteristiek krijgen we dan dus te maken met het feit dat degene die zich in de golf op een hoogtepunt of laagtepunt bevindt daarvan sterk de invloed ondergaat, een langere duur. Terwijl degene die op een nullijn, bijv. als we aannemen dat het een zwabberlijn is, een meander, voor mijn part, die op de nullijn is die invloeden kort ondergaat en ze dus alleen als bepaalde stimuli zal ervaren.

Zit je beneden, dus dat je de grote invloed ondergaat, dan word je tijdelijk daardoor gedomineerd. We zeggen ook: de geestelijke ontwikkeling van een wezen dat in de stof is, zal over het algemeen slechts incidenteel beïnvloed worden door de fluctuaties van geestelijke kracht die zich rond ons afspeelt. Maar de mens die in meditatie is, en dus los staat van zijn

wereld, of de mens die in de geest verkeert, zullen beiden die invloeden veel sterker ondergaan en daar ook bepaalde wetenschap, bepaalde vermogens e.d. ontwikkelen zonder dat dit hun eigen verdiensten of schuld is.

En daaruit volgt, beste vrienden, dat er niet alleen een hele hoop energieniveaus zijn, maar dat al die energieniveaus te maken hebben met onszelf, en dat is het belangrijke van de zaak. Het is natuurlijk leuk als je weet hoe de samenhangen zijn tussen de sterren, maar het wordt pas interessant wanneer je begrijpt dat deze samenhangen in jezelf een rol spelen.

Uw bewustzijn zoudt u, geestelijk gezien, kunnen vergelijken met materie. De verschillende centra van dit bewustzijn zoudt u kunnen vergelijken met zonnen, of planeten zelfs. Daar buiten is "de lege ruimte". Die lege ruimte omvat echter al datgene wat u geweest bent en een groot gedeelte van datgene wat u worden kunt. Ze bevat n.l. de aanwijzing voor uw gerichtheid en daarnaast het totaal van de beelden die daarbij behoren. U bent nooit alleen datgene wat u nu bent. U bent altijd een conglomeraat van al datgene wat geweest is en van het grootste gedeelte van de toekomstige mogelijkheden. Let wel: mogelijkheden, en niet zondermeer vaststaande ontwikkelingen. Wie dit begrijpt kan misschien een beetje meer vrede hebben met zichzelf.

Alles wat is heeft je gemaakt tot wat je bent. Wat gebeuren zal wordt beperkt door hetgeen je geworden bent nu. Als dat niet aanvaardbaar is: grijp in jezelf, zoek naar de kern van je kracht en je zult in staat zijn een groot gedeelte van die dingen die volgens jouw bewustzijn niet juist zijn, te corrigeren. Alleen de beperking van je bewustzijn beperkt de mogelijkheden die je hebt om met deze centrale kracht te werken. Daarmee heb ik u, dacht ik, u een aardige inleiding gegeven met voldoende aanleiding tot het stellen van verdere vragen.

DISCUSSIE

❖ *Iemand is doodmoe, gaat een paar minuten mediteren en is weer fit. Wat doet hij dan?*

Ja, laat ik het heel eenvoudig zo zeggen: zo iemand doet even afstand van zichzelf, z'n gevoel van vermoeidheid. Hij gaat op in een denkbeeld, of misschien zelfs in een niets, en geeft daardoor de kracht die in hem leeft de mogelijkheid om alle tekorten aan kracht aan te zuiveren. Het is misschien niet smakelijk om te zeggen, maar wanneer iemand dat gedaan heeft, en u zoudt een urinemonster nemen van de eerste lozing nadat dit proces gebeurd is, dan zult u ontdekken dat dit aanmerkelijk donkerder is en eruit ziet als ochtendurine, doodgewoon omdat in dit proces niet alleen maar de energie van het zenuwstelsel e.d. is aangevuld, maar ook het afscheidingsproces van afvalstoffen aanmerkelijk versterkt is, zij het dat deze hoofdzakelijk via nieren en urinewegen het lichaam verlaten.

❖ *Als men de kern van de energiekracht gebruikt, kan men niet meer functioneren. Kunt u hier iets meer over zeggen?*

Het gestelde is niet helemaal juist. Als u naar mijn inleiding hebt geluisterd, dan zult u ontdekt hebben dat ik zeg: wat achterblijft is nog wel een beeld van het ik, maar het is vaag, het is niet belangrijk meer. De energie gaat dan over in de gehele persoonlijkheid en eventueel opdrachten die liggen in deze persoonlijkheid, worden dan middels deze energie vervuld. Ja, je moet dan voorbeelden geven om duidelijk te zijn. Laat ik u iets vertellen over Apollonius. Apollonius, bekend mysticus en magiër in de Romeinse tijd, genas een keer iemand die bijna op sterven lag en niemand kon begrijpen hoe hij het deed, want hij stond daar, en hij zei: ik zal hem genezen, keek naar zijn patiënt, sloot de ogen en het was, zeggen de aanwezigen, bijna of hij zelf stierf. Een ogenblik daarna was de patiënt genezen en Apollonius zelve ging weg. Hier hebt u misschien wel het duidelijkste beeld van wat er gebeurt. De mens zelf is niet meer aanwezig bij de situatie waarin hij ingrijpt, maar hij heeft de opdracht om op een bepaalde manier in te grijpen, eerst in zich opgenomen, dan is deze opdracht niet meer belangrijk omdat hij zelve zich onderdompelt in de kernenergie van zijn wezen. Die energie verbreidt zich dan door het gehele wezen, inclusief dat gedeelte waarin die voorstelling nog steeds aanwezig is, omdat geen verdere indrukken daarin zijn vastgelegd.

❖ *Als we er vanuit gaan dat wij van oorsprong geest zijn en nu hier een fase meemaken, mag ik mij dan voorstellen dat wij van oorsprong dezelfde "geesten" zijn en alleen hier in een*

andere fase zijn (en daarom verschillende mensen), of zijn wij ook van óórsprong verschillende geesten?

Ja, ik moet u een compliment maken. U heeft de meest wringende vragen gevonden die ik mij in mijn slechtste verwachtingen had voorgesteld. U bent allen deel van dezelfde kracht, de ziel. Elke ziel blijft deel van deze kracht, maar vormt rond zich een bewustzijn, dat altijd bepaald wordt door de relaties die tussen dit bewustzijn en de omgeving bestaat. Elke geest is dus anders, ook al is de ziel gelijk. U moogt dus niet aannemen dat u allemaal weer precies hetzelfde wordt zodra u geest wordt. Niet alleen zou het u erg tegenvallen, maar het zou u waarschijnlijk ook na zeer korte tijd zodanig vervelen, dat u terug verlangt naar de aarde met al zijn ellende. Nee, er zijn altijd verschillen, en die blijven bestaan tot op het ogenblik dat ons bewustzijn, zeg maar, analoog is aan het bewustzijn dat in de totaliteit bestaat, en dan hebben wij geen behoefte meer om te reageren omdat we weten. Ja, het is eigenlijk niet voldoende maar ik weet het ook niet beter te zeggen.

❖ *Ook planeetinvloeden hebben, naar ik aanneem, verschillende niveaus van energie. In hoeverre zijn deze niveaus absoluut, met andere woorden: kennen wij middels astrologie de grenzen van die niveaus?*

Nee, u kent via de astrologie niet de grenzen van die niveaus. Maar u kent wel een aantal intensiteiten en dat komt omdat er een aantal maximale niveaus zijn die zeer zelden optreden. U krijgt, ik meen in 1997-1998, een ogenblik waarop alle krachten van planeten plus de zon praktisch gelijktijdig op de aarde inwerken. Dat is dan helemaal niet een kwestie van: O, nou gaat de aarde vergaan, of er gaat een aardas kantelen. Maar het is gegarandeerd wel zo dat zeer exceptionele omstandigheden ontstaan, zowel in de stoffelijke vorming als in de mentale processen die zich onder die invloed afspelen. U kent dus niet de niveaus concreet in hun minima en maxima, maar u kent een aantal vergelijkbare inwerkingen die vooral gebaseerd zijn op het evenwicht tussen de verschillende planeten, en niet gebaseerd zijn op de eigen waarde van een planeet in maximum of minimum werking.

❖ *Wat is de invloed van vaste sterren in de horoscoop? Zijn voor de duiding alleen de conjuncties met planeten belangrijk?*

Conjuncties met planeten zijn niet zo erg belangrijk. Maar ze kunnen gebruikt worden om de werking van bepaalde vaste sterren te duiden. Over het algemeen is de invloed van vaste sterren die ver verwijderd staan, dat is meer dan zeg maar 150 lichtjaren, nihil. Behalve op het ogenblik dat ze zelf bijzonder sterk stralend zijn, bijv. tijdens een fluctuatie, eventueel als ze een nova worden e.d. dan is hun invloed wél aanwezig. We gebruiken die sterren echter wel heel vaak als vaste punten waardoor de bepaling van een gebeurtenis die door de planeten wordt aangekondigd in tijd nader gepreciseerd kan worden, en wel aan de hand van de relatie die bestaat tussen de vaste ster en de planeten die bepalend zijn voor de inwerking van het ogenblik.

❖ *Er wordt in de astrologische wereld nog veel gediscussieerd over de invloed van planeten op het lichamelijk functioneren. Zoudt u alle planeten willen behandelen t.a.v. gezondheid?*

Nee, want we spreken niet over astrologie vandaag.

❖ *De dichtstbijzijnde ster is de dubbelster Alpha Centauri 1 en 2 op 4,3 lichtjaar Met een voertuig dat met de lichtsnelheid beweegt, kan men dit dus in 4,3 jaar bereiken: voorlopig nog niet realiseerbaar. Wanneer zal het wél zover zijn?*

Wanneer het wel zover zal zijn? Volgens mij duurt dat nog wel eeuwen, wanneer de mens het zelf moet bereiken. En wel om de volgende redenen:

1. De noodzakelijke technische bereikingen zijn nog niet aanwezig. Men is nog niet in staat een leefomgeving te scheppen voor een mens, waarin hij zonder schade een aantal jaren door kan brengen.
2. Men is nog niet ver genoeg gevorderd met invriezen van mensen en tot leven wekken daarvan, zodat men eventueel door de ruimte zou kunnen gaan in een toestand van onbewustzijn.
3. De technische mogelijkheden en aandrijfkrachten zijn nog niet aanwezig.
4. Schepen die een dergelijke afstand moeten afleggen dienen een behoorlijk grote omvang te hebben en kunnen, gezien hun nutslast, niet zo zwaar worden uitgevoerd dat ze

zondermeer op aarde gebouwd en van de aarde af gelanceerd kunnen worden. Ze zouden in de ruimte geconstrueerd moeten worden.

5. Ten laatste zou ik willen opmerken: deze schepen zullen een aantal verschillende stralingsniveaus moeten passeren en zullen daartegen afgeschermd moeten zijn, zodat ook nog een compenserend scherm rond het schip gebouwd zou moeten worden van energetische kwaliteit, mogelijk van een sterk fluctuerend magnetisch veld. Ook daarvoor bestaat op het ogenblik de technische kennis op aarde nog niet.
6. En ten slotte: wanneer de mens leert in zichzelf te reizen kan hij deze problemen op zeer korte termijn oplossen, maar hij kan dan ook waarnemen wat ter plaatse aanwezig is, zodat dan een reis alleen maar de bevestiging is van een aantal waarnemingen die men vooraf reeds gedaan heeft.

❖ *Zou het ondergaan van de kosmische stralingen zonder afscherming dodelijk zijn?*

In een periode van anderhalf jaar met een kosmische straling zoals die buiten het zonnestelsel regelmatig en in vlagen optreedt, is de kans zeer groot dat bij een bemanning van 100 personen slechts een of twee levend bij het doel aankomen, en dat deze niet meer in staat zullen zijn, op de terugweg dus, het voertuig te besturen. Ik hoop dat we daarmee ook door de ruimtevaart heen zijn?

❖ *Is in uw wereld de juiste verklaring van de astrologische werkingen bekend? Op aarde is dit nog steeds een raadsel. Het gaat niet om de stoffelijke planeten: waarom wel?*

Het gaat in feite om een aantal krachtsverhoudingen van materiële, doch kosmische geaardheid, waarbij de oriëntatie van de inwerking binnen het zonnestelsel mede kan geschieden door de onderlinge placering van de planeten te constateren. Wanneer men het echter heel precies wilt doen, dan blijkt dat het niet gaat om de feitelijke plaats waarop de planeten zich bevinden, maar om een rekenkundig systeem, waarin een bepaalde omloop wordt aangenomen zonder dat deze ook feitelijk en precies plaats vindt.

❖ *Moet een echt mysticus, wanneer hij bijv. koper in goud wil omzetten, (wel degelijk) ook van scheikundige kennis op de hoogte zijn, of is een "opgaan in de grote Eenheid" voldoende? Jezus kende deze scheikundige wetten toch ook niet, zoals een chemicus nu?*

Ja, ik hoop dat u het me niet kwalijk neemt, dat ik nu een paar dingen ga zeggen die voor sommigen toch wel wat onaangenaam aankomen. Kennis is een beletsel voor het zuiver functioneren van de innerlijke krachten, omdat zij het kader vormt waarbinnen deze krachten tot uiting kunnen komen. In de tweede plaats: uit koper maak je over het algemeen geen goud, je kiest daarvoor over het algemeen elementen die veel dichterbij liggen, als bijv. lood, zilver. U zoudt ook zwaardere als platina kunnen nemen, maar daar zoudt u waarschijnlijk geen belangstelling voor hebben. Het proces in zichzelf is een voorstelling van het eindproduct, d.w.z. men moet het eindproduct kennen, maar men behoeft niet de chemische samenstelling daarvan te kennen om toch de verandering te bewerkstelligen. De energie die wordt gebruikt zou je kunnen vergelijken met een soort atoomcentrale die dus enorm hoge krachten en temperaturen plus stralingen veroorzaakt, maar binnen een besloten veld. Daardoor treden andere combinaties op van omloopelektronen, vindt plaatsverwisseling van deze elektronen in banen plaats en zal zelfs een aantrekken of afscheiden van kleine delen in de kern geschieden. Daar heb je geen voorstelling van, maar alleen zo kan de materie aan het totaalbeeld dat wordt uitgestraald beantwoorden. Dit vormt dus als beeld eigenlijk een kader waarbij de energie noodzakelijk is en de materie gedwongen is aan het beeld te gaan beantwoorden, zoverre als de aanwezige energie dat toelaat.

❖ *Betekent het proces dus ook dat het feit van iets te willen, of een voorstelling van iets te maken, zelf een beperkende werking op het proces uitoefent, of een remmende werking?*

Geen remmende werking. Een beperkende werking is de juiste formulering. En dat is heel begrijpelijk want wanneer u deze krachten gebruikt, wilt u een resultaat hebben dat kenbaar is in uw wereld. Dientengevolge dient u inderdaad de werking van de kracht die u aanboort beperken opdat het resultaat in uw eigen wereld constateerbaar zal zijn. Zoudt u dat niet doen dan zou er wel van alles gebeuren, het merendeel van gebeurtenissen en van de nieuwe situatie zou zich aan uw zintuiglijke waarnemingen, dus aan uw vermogen om daar mee te werken, onttrekken.

- ❖ *De alchemisten die er in geslaagd zijn om van bijv. lood goud te maken, was dat voor die mensen een begeleidend verschijnsel, waar het niet echt om ging, een soort bewijs van kracht?*

Voor de meesten van hen was het een bewijs van de kracht en niet in de eerste plaats een verrijkingproces. En degenen die zochten zich te verrijken, hadden daarvoor een zodanig, zullen we zeggen, gemengde benadering, dat de resultaten over het algemeen minder juist waren en in vele gevallen zelfs absolute mislukkingen betekenden. Zij namen dan hun toevlucht tot vervalsingen zoals roeren met een holle smeltstok waarin dan wat goud aanwezig was.

- ❖ *Is die kennis wat dat betreft verloren gegaan of zou dat nog steeds mogelijk zijn?*

Die kennis bestaat wel en ook op het ogenblik zijn er nog mensen die, wanneer ze dat zouden willen, inderdaad metalen in goud zouden kunnen veranderen. Maar er is gelijktijdig in deze mensen een besef van de onbelangrijkheid van het resultaat en gelijktijdig voldoende bewustzijn van de moeilijkheden die dergelijke goudproductie bij verschillende banken, en daardoor staten, zou veroorzaken.

- ❖ *Zou het net zo moeilijk zijn om uit goud lood te maken of is dat veel eenvoudiger?*

Het is zelfs eenvoudiger, maar voor menigeen minder begeerlijk, en bovendien heeft het minder bewijskracht. Als u goud wilt maken gebruikt u overigens niet alleen lood: u gebruikt daarbij o.m. kwikzilver en nog een paar andere zogenaamde sulfers. U gebruikt dus materialen, en deze materialen op de juiste wijze samengevoegd vormen ook nog wat men wel "de steen der wijzen" noemt. Dit is in feite een betrekkelijk zachte substantie die in kleuren uiterlijk iets doet denken aan een licht uitgevallen niersteen, waarvan vooral kleine stukjes kunnen worden gebruikt, om bijzonder grote werkingen te veroorzaken. Het is n.l. een samenstelling waarin geestelijke energie plus chemische mogelijkheden gelijktijdig aanwezig zijn.

- ❖ *Edelstenen, zijn dat ook brandpunten van kosmische energie?*

Ze zijn geen brandpunten van kosmische energie, ze hebben een zogenaamd kristalrooster. D.w.z. dat er een bepaalde moleculaire structuur is die zodanig in gelijke vlakken aanwezig is in de steen, dat deze hierdoor gaat reageren op bepaalde stralingen van kosmische, van geestelijke of zelfs stoffelijke gaardheid. Het resultaat is dat deze krachten door de steen dan als het ware gebundeld of versterkt worden en zo kunnen worden toegevoerd aan de persoon die de steen draagt of, in andere gevallen, bepaalde kwaliteiten uit die mens tijdelijk in de steen kunnen opslaan.

- ❖ *Waarom moeten dit feitelijk edelstenen zijn, want gewone stenen hebben toch ook een kristalstructuur?*

Het behoeven geen edelstenen te zijn zondermeer, want bepaalde halfedelstenen hebben ook grote mogelijkheden. Bijv. een bergkristal, dat toch niet als een edelsteen wordt beschouwd, heeft door zijn eigen structuur de kwaliteit sterk op levenskracht gelijkende energieën op te vangen. Draagt u een dergelijk kristal, dan zal dat over het algemeen uw gezondheidstoestand verbeteren. U zoudt ook bepaalde andere structuren kunnen gebruiken, maar over het algemeen geldt wel dat er sprake moet zijn van een consistente kristalstructuur en dus niet van een mengeling van verschillende kristalstructuren dooreen, zoals dat in velen gesteenten het geval is.

EPILOOG

Nou vrienden, als ik het zo bekijk was uiteindelijk mijn inleiding toch nog belangrijker dan de beantwoording van de vragen. Neemt u me niet kwalijk hè, het is geen kritiek. Ik heb het u misschien erg moeilijk gemaakt. Ik ben n.l. gegaan tot de uiterste grens van wat volgens mij voor het gemiddelde nog bereikbaar was. Ik ben we er ook van bewust dat mijn voordracht niet dermate levendig was, dat u dáárdor werd geboeid. Maar ja, ik hou niet erg van boeien en ketenen en andere vrijheidsbeperkingen, en een suggestieve voordracht is in feite een mentaal middel om tijdelijk uw vrijheid te beperken. Ik heb geprobeerd u samenhangen duidelijk te maken. En om het nu nog even héél eenvoudig te herhalen: het is mogelijk een analogie op te bouwen tussen de kosmos en daarin bestaande verhoudingen en de verschillende energieniveaus in de mens.

Verder blijkt dat een overdrachtelijkheid mogelijk is tussen bepaalde kosmisch-stoffelijke, geestelijke en menselijke energieniveaus, zodat van een voortdurende uitwisseling van deze krachten sprake is. Dit lijkt voor de mens misschien ongelooflijk omdat hij zich niet realiseert dat hij naast zuurstof e.d. ook wel degelijk uit zijn omgeving bepaalde stralingen opneemt, bepaalde vormen van elementen gebruikt om daaruit zelf ook weer energie te maken. Bijv. ozon. Ozon is een vorm van zuurstof, zeg maar, waarin echter een hoger energiegehalte aanwezig is, een hogere lading. Wanneer u die inademt, dan ademt u zuurstof uit en geen ozon, maar de resterende lading hebt u opgenomen. Alleen zou u zuiver ozon ademen dan zou ze giftig zijn, omdat de hoeveelheid straling dan uw longweefsel zou aantasten en daarnaast uw hele bloedsomloop als het ware zou vergiftigen. U hebt werkelijk de mogelijkheid om krachten op te nemen, en u doet het eigenlijk elke dag. Zelfs de statische elektriciteit uit uw omgeving is voor u tot op zekere hoogte een levensbehoefte, maar wordt zij te groot dan blijkt zij een storing te zijn voor uw zenuwstelsel.

U bent afhankelijk van de juiste energieniveaus in uw omgeving om normaal te kunnen functioneren. Dit laatste is, zij het aarzelend, toch wel langzaam maar zeker erkend. Men heeft zelfs voor genezingsprocessen gebruik gemaakt van ladingen die vergelijkbaar zijn met die welke ontstaan tussen twee condensatorplaten, en men heeft daarmee o.m. versnelde genezing bereikt van botbreuken en wat dies meer zij. Waarom zou de mens dan niet aannemen dat er geestelijke energieën rond hem en in hem bestaan, dat er kosmisch allerhand invloeden zijn die hem bereiken en dat hij deze kan gebruiken?

Want het belangrijke punt bij dit alles is niet zozeer al die energieniveaus in de kosmos en de weerkaatsing daarvan in de mens. Het is het feit dat de mens voortdurend zichzelf blijft afsluiten tegen die krachten van buiten. Dat hij door zijn eigen voorstellingen van mogelijk en onmogelijk, van redelijk en niet redelijk in wezen een groot gedeelte van zijn eigen persoonlijkheid tot daadloosheid veroordeelt en tot krachteloosheid.

Er is u hier heel vaak gezegd u bent meer en u kunt meer dan u denkt. Ik vind die uitdrukking niet volledig juist. U kunt meer en u bent meer wanneer u vergeet aan uw beperkingen te denken. En voor ieder van u die denkt het is allemaal erg mooi of, iets platter misschien: gooi het maar in mijn pet, ik zal het wel uitzoeken, zou ik toch dit willen zeggen: wanneer u leert naar binnen te grijpen, grijpt u gelijktijdig naar buiten toe, maar naar een totale kosmos. In u ligt de voor u toegankelijke bron van krachten, niet ergens anders. Datgene wat u innerlijk mogelijk maakt, is datgene wat u aan krachten en mogelijkheden ter beschikking hebt. Leer gewoon deze innerlijke kracht te vertrouwen zonder haar te omschrijven. Leer die kracht voor uzelf te laten werken, door wel een doel vast te stellen, maar u dan noch met het doel, noch met de kracht bezig te houden, doch alleen in uzelve deze kracht te beleven. Dat zijn de werkelijke sleutels tot succes. En dan bedoel ik niet zakelijk succes of financieel succes maar succes in je leven, want als de kracht in u aanwezig is, wanneer ze regelmatig in u bestaat, dan straalt u ook een deel van hetgeen u bent zo duidelijk uit, dat de wereld niet anders kan dan óf zich afwenden, óf responderen: erop antwoorden in soort en mate van harmonie en gelijkheid.

Hoe meer u uzelf isoleert van de werkelijkheid die in u leeft, hoe sterker u niet slechts kosmische krachten probeert af te wijzen, maar hoe meer u uzelf in wezen verminkt, omdat u een wezen bent wat tot in zeer hoge mate scheppend vermogen bezit. Omdat u een wezen bent dat kosmische kwaliteiten voortdurend vanuit zich zou kunnen manifesteren, wanneer het zichzelf steeds weer zou beperken tot een stompzinnig redelijke stoffelijke zinnigheid, die geen ruimte laat voor de werkelijke vloed van levende kracht waarin u leeft, die door u tot uiting komt en die altijd rond u aanwezig is.

U moogt wat wij betreft vergeten waar al die energieniveaus nou eigenlijk een beetje in bestaan en hoe ze zijn samengevoegd. Dat is niet zo belangrijk. Maar U moogt niet vergeten dat er in u een kracht is, zo groot, zo sterk, dat ze alle dingen tot stand kan brengen, desnoods het opwekken van de doden.

U kunt genezen, u kunt weten wat er gaat gebeuren, u kunt zoveel. U kunt voor de wereld een zegen zijn, wanneer u niet blind bent voor de kracht in uzelve, en uw wezen, mede bepalend voor die kracht, tot een werkelijkheid maakt die niet alleen stoffelijk, maar ook geestelijk, voortdurend aanwezig is. Dan kunt u eindelijk uw onvrede zelf en met uw wereld gaan vergeten en leert u leven als deel van een totaliteit. En het leven als deel van die totaliteit is het wezenlijk belangrijke voor elke bewustwording, is het wezenlijk belangrijke voor elke

geestelijke ontplooiing, ja, is de sleutel tot vele andere werelden een sleutel die men bij u vaak "inwijding" pleegt te noemen.

Hoe u de weg gaat en wat ze voor u betekent, zult u zelf moeten bepalen. Niemand kan u de kracht geven die u al hebt. U kunt ze alleen in u zelf ontsluiten. U kunt die kracht door uw wezen laten werken. En u kunt op deze wijze datgene wat u waarlijk en innerlijk bent doen leven in uw wereld, zowel als in alle werelden van de geest. Vergeef me dat ik deze aanbeveling als epiloog gebruik. Maar alles wat u vraagt over sterren, over astrologie, over ruimtevaart is te beantwoorden in uzelf. En dan blijkt het onbelangrijk te zijn. Want de waarheid die u zoekt in de astrologie leeft in uzelf. Datgene wat u in die ruimtevaart zoekt is uiteindelijk de ontdekking en bereiking die in uzelve eerst plaats moet vinden voor het andere zinvol wordt. In het goud dat u wilt maken: het is één levende borrelende bron diep in u, die u voortdurend afsluit, omdat u alleen metaal wilt hebben. Vrienden, wees geen dwazen: wat kunt u verliezen door in uzelf te zoeken: niets. Wat kunt u gewinnen door in uzelf te zoeken, en uw begrenzings eens tijdelijk te vergeten: alles. En daarom heb ik deze epiloog gesproken. Ik hoop dat desondanks de beantwoording van uw vragen naar genoeg was, dat u het mij niet euvel dat ik er niet een betoog over astrologie van heb gemaakt of over ruimtevaart.

Want ik dacht dat dit het wezenlijk belangrijke was, en hoop u doordrongen te hebben van het feit dat ik u niets kan gaven wat niet reeds in uzelve woont. Wordt u dan bewust van de kracht die in u woont en u zult zelfs niet meer zeggen: dit was een goede avond. U zult alleen zeggen: die grootsheid van het leven heeft zich eindelijk in mij, aan mij geopenbaard.

Het de wens dat het voor u zo zou mogen zijn, neem ik afscheid van u. Dan wens ik u verder een goede avond, nachtrust, prettig weekeinde en al wat er bij de menselijke samenleving hoort, en bovenal een kleine beleving van uw innerlijke kracht zodat u harmonie zult leren zijn en niet slechts zoeken.